

Ondřej († pravděpodobně 30. července roku 1224) byl v letech 1211 až 1215 kancléřem Přemysla I. Otakara, od roku 1215 pak pražským biskupem. Podobně jako předchozí biskup Daniel II. byl Ondřej zvolen jako loajální osoba knížete, ale po Čtvrtém lateránském koncilu se nečekaně pustil do boje o emancipaci církve.

Ondřej usiloval zejména o uplatnění kanonického práva při jmenování do církevních úřadů a při odvádění biskupského desátku, uvalil na diecézi interdikt. Král Přemysl I. Otakar zpočátku postupoval podle starých metod (zábor Ondřejova majetku, pustošení biskupských statků, ignorování interdiktu) a opíral se o jmenované hodnostáře. Posléze byl donucen papežem Inocencem III. k obratu. Roku 1221 byl tak uzavřen konkordát s církví (privilegium pro biskupství), rozšířený obecným privilegiem pro církve v Čechách (rok 1222). Přitom se ukázalo, že církevní instituce byly kořistně využívány patronátními pány. Změna byla nezbytná pro přechod české společnosti do svobodnějšího vrcholného středověku. Ondřej nedocílil odvolání svých protivníků z vedoucích funkcí, usiloval o zřízení arcibiskupství, čemuž však král odporoval. Ondřej zemřel roku 1224 v Itálii.

ZDROJ: wikipedia.org